

ΟΙ ΘΕΟΙ ΣΥΖΗΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΘΟΡΕΣ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

5ο Λύκειο Ν. Λιοσίων, Β' τάξη, 1993

Στο 5ο Λύκειο Ν. Λιοσίων, στις τάξεις Α' και Β', παρουσιάστηκε η μουσειοσκευή με θέμα: "Η Ζωφόρος του Παρθενώνα". Μετά την παρουσίαση, αποφασίσαμε με τους μαθητές, κυρίως της Β' τάξης, οι περισσότεροι μέλη της περιβαλλοντικής ομάδας του σχολείου μας, να γράψουμε ένα σενάριο για μία συνομιλία των θεών στη Ζωφόρο και τους υποθετικούς τους προβληματισμούς σχετικά με τη ρύπανση της ατμόσφαιρας και τις συνέπειές της για τα μνημεία της Ακρόπολης. Τα παιδιά ασχολήθηκαν με πάθος για τη διαμόρφωση του σεναρίου. Ακολουθεί ο διάλογος μεταξύ των θεών:

Ερμής: Χαιρετώ τους Θεούς.

Δίας: Πώς κι από τα μέρη μας, Ερμῆ;

Ερμής: Διασχίζοντας τους αιθέρες της αττικής γης, είδα κάτι που θα αναστατώσει τη θεϊκή σας γαλήνη.

Ήρα: Τι συμβαίνει λοιπόν Ερμῆ; Εξηγήσου!

Ερμής: Η Αθήνα που ξέρατε δεν υπάρχει πια. Πάει, πέθανε.

Αθηνά: Μα τι συμβαίνει; Πώς είναι η Αθήνα, τι κάνουν οι Αθηναίοι μου;

Ποσειδώνας (ειρωνικά): Τώρα τη θυμήθηκες;

Ερμής: Αφήστε τώρα τις λογομαχίες και ας κατέβουμε όλοι προς τα κάτω...

(Αλλάζει το σκηνικό. Φτάνουν στην Αθήνα και βρίσκονται μέσα στον Παρθενώνα. Πριν μπουν, τους σταματάει ο φύλακας και τους ζητάει εισιτήριο.)

.....
Φύλακας: Επ! Κύριε, πόσα εισιτήρια, παρακαλώ;

Δίας: Μα τους χίλιους κεραυνούς, τι πράγματα είναι αυτά; Εισιτήριο; Είσαι καλά άνθρωπέ μου; Από πότε πληρώνουμε για να μπορούμε στα σπίτια μας;

(Νευριασμένος τον αγνοεί και μπαίνει μέσα. Ο φύλακας απορημένος, σχολιάζει...)

Αθηνά: Ωμέ! Πώς άλλαξε το αφιέρωμά μου; Πού είναι το μεγαλείο του και η λαμπρότητά του;

Ποσειδώνας: Μόνο αυτό σε πείραξε εσένα; (Ειρωνικά): Βλέπω και τα άλλα πόσο τα φρόντισες. Κοίτα νέφος, ηχαρρύπανση! (Αγανακτισμένος): Ένα σωρό σπίτια, τοιμέντο ατελειώτο. Πού είναι το πράσινο;

Αφροδίτη: Για στάσου, μην τα ρίχνεις όλα στην Αθηνά, είδαμε και τα δικά σου! Το μόνο που έχει απομείνει είναι μολυσμένες θάλασσες και ποτάμια, αλλά κι αυτά τα τελευταία έχουν λιγοστέψει.

Ήφαιστος: Σιωπήστε και αφήστε κατά μέρος τις προσωπικές έριδες. Δείτε όλα αυτά τα θετικά του τεχνικού πολιτισμού που έχουν συμβεί. Ρίξτε μια ματιά στους δρόμους και δείτε τα οχήματα που τρέχουν πιο γρήγορα και από τα σύννεφά μας.

Ερμής: Έχει πάρει το αφτί μου κάτι για τηλεοράσεις.

Άρης: Τηλεοράσεις;

Ερμής: Ναι καλέ! Τηλεοράσεις! Πού ζείτε;

Ήφαιστος: Μα φυσικά. Τηλεοράσεις είναι κάτι κουτιά που την ίδια στιγμή χιλιάδες άνθρωποι από κάθε γωνιά της γης βλέπουν το ίδιο πράγμα στις οθόνες τους.

Δίας (ενοχλημένος): Μα γιατί δε μ' έχει ενημερώσει κανείς;

Αθηνά: Μα μην τρέχετε μακριά, κοιτάξτε εδώ μπροστά σας. Τα αριστουργηματικά μας μνημεία, αυτοί οι άνθρωποι με την τεχνολογία ή την επιστήμη τους κατόρθωσαν να τα διατηρήσουν. Βρήκαν τρόπους να τα αναστηλώσουν. Ακόμα και το "νέφος", σκοτώνοντας

κάποιους μικροοργανισμούς, συντέλεσε στη διατήρηση των μνημείων που κινδυνεύουν από τις φθορές που αυτά τους προκαλούσαν.

Ήρα: Υπερβολές... Ας μην ξεχνάμε όλα αυτά τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει αυτό το περιβόητο νέφος. Θυμάστε τα λαμπερά μάρμαρα της Ακρόπολης; Δείτε πώς έγιναν! Εκτός αυτού, οι Αθηναίοι απόκτησαν αναπνευστικά προβλήματα, και το λιγοστό πράσινο που έχει απομείνει δεν αρκεί.

Αφροδίτη: Προσωπικά αντικρίζω ένα θέαμα αισθητικά άσχημο, που δε μου επιτρέπει να δω τα καλά που μου προαναφέρατε. Θυμάστε τους περιπτώτους που κάναμε μεταμφιεσμένοι στα σοκάκια της Πλάκας και του Θησείου; Θυμάστε τα υπέροχα ζώα που περιφέρονταν άφοβα γύρω μας;

Άρτεμη (αναπολεί το παρελθόν): Θυμάστε... Πράγματι τώρα πια όλα αυτά αποτελούν γλυκιά ανάμνηση. Φανταστείτε ότι θέλουν να εξοντώσουν ακόμα και τα αθώα μου περιστεράκια, γιατί ισχυρίζονται ότι καταστρέφουν την επιφάνεια των μαρμάρων.

Άρης: Και καλά θα κάνουν. Κάθε μέρα έρχονται και μου κουτσουλάνε το κεφάλι, τα αναθεματισμένα...

Δίας: Φευ! Όλο κακίες σκέφτεσαι. Πώς είναι δυνατόν να θέλεις να καταστραφεί το μόνο σύμβολο της ειρήνης που έχει απομείνει στη γη;

Άρτεμη: Δίκιο έχεις. Πρέπει να προστατέψουμε την ειρήνη, γιατί είναι αναγκαία για τον κόσμο.

Ήρα: Παρόμοιο ενδιαφέρον νομίζω ότι πρέπει να δείξουμε και για τα μνημεία της Ακρόπολης.

Ερμής: Μα αυτό, χρυσή μου, έχει ήδη αρχίσει.

Ποσειδώνας: Δηλαδή, τι εννοείς;

Ερμής: Ενωώ ότι εδώ και καιρό οι Αθηναίοι έχουν αναγνωρίσει την αξία των μνημείων αυτών και έλαβαν κάποια μέτρα για την προστασία τους και την αναστήλωσή τους.

Αθηνά: Ναι, όπως π.χ. για τις Καρυάτιδες, φρόντισαν να τις αντικαταστήσουν με αντίγραφα τους και τις φυλάνε σε μουσείο.

Άρης: Ναι, αλλά έτσι δεν επιδεικνύεται η γνήσια ομορφιά των αρχαίων μνημείων.

Ερμής: Διαφωνώ, διότι έτσι προστατεύονται τα γνήσια μνημεία στα μουσεία και επιπλέον δίνεται η εικόνα στον καθένα για το πώς ήταν τα αυθεντικά στο παρελθόν.

Αφροδίτη: Και πώς θα διακρίνονται τα αυθεντικά από τα αντίγραφα;

Αθηνά: Μα φυσικά και διακρίνονται, αφού για τα καινούργια χρησιμοποιείται καινούργιο υλικό, πιο λευκά μάρμαρα. Εσένα, Δία παντογνώστη, πατέρα των θεών και των ανθρώπων, ποια είναι η γνώμη σου, η σοφή σου άποψη γι' αυτά;

Δίας: Η άποψή μου είναι ότι καλώς οι Αθηναίοι αναστηλώνουν τα τρανά αυτά μνημεία και αντικαθιστούν τα γλυπτά με αντίγραφα, γιατί και οι επόμενες γενιές έχουν το δικαίωμα να θαυμάσουν με τη σειρά τους αυτό το μεγαλείο του ελληνικού αρχαίου πολιτισμού, το σύμβολο της Δημοκρατίας, το οποίο, αν δεν το φροντίσουν, δεν πρόκειται να διατηρηθεί για πολύ ακόμη καιρό, όπως του αξίζει.

Ερμής: Μα θαρρώ πως πέρασε η ώρα και αρκετά ασχοληθήκαμε με τα προβλήματα των θνητών. Ας πηγαίνουμε, λοιπόν.

Ποσειδώνας: Σα νά 'χεις δίκιο, γιατί όλοι έχουμε πολλές υποχρεώσεις που μας περιμένουν στον Όλυμπο.

Πάμε λοιπόν!

Στ. Παπουτσή